

The myth of the omnipotence of medicine was an incentive for the colossal development of the treatment industry, which is focused not only (and perhaps not so much) on satisfying the needs and needs of a sick person, but also on making a profit by medical service providers.

Today it is difficult to predict what role and what place is assigned to the medicine of the future in the context of ongoing technological progress, the process of digitalization and the development of medical artificial intelligence.

References

1. Talantov P. (2019). Evidence-based medicine (in Russian) – Moscow. : ACT: CORPUS. 560 p.
2. Kahneman, D. (2011) Thinking, Fast and Slow, Farrar, Straus and Giroux, ISBN 978-0374275631. (Reviewed by Freeman Dyson in New York Review of Books, 22 December 2011, pp. 40–44.)
3. Сокол А. Ф. Когнитивные ошибки в клинической практике / А. Ф. Сокол. – Беэр-Шева : ИНАРН, 2017. – 247 с.
4. Сокол А. Ф. Психология врачебных ошибок и алгоритмы диагностики / А. Ф. Сокол. – Беэр-Шева : ИНАРН, 2019. – 327 с.

ЦИФРОВИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР ЗАКЛАДУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД ФОРМУВАННЯ

Карташова Л.¹, Сорочан Т.²

^{1,2}Центральний інститут післядипломної освіти УМО НАПН України

Київ, вул. Січових Стрільців, 52а

E-mail: ¹lkartashova@ua.fm, ²anprof@ukr.net

Цифрову трансформацію післядипломної освіти в Україні прискорили COVID-19, а з 2022 р. й війна, нав'язана нашому народу агресивним сусідом, тому вважаємо за необхідне ретельно переглянути умови формування цифрового навчального простору закладу післядипломної освіти (ЗПО). Сьогодні післядипломна освіта ставить перед собою питання як створити фундамент для використання цифрових технологій (ЦТ) з метою покращання співпраці адміністрації закладу освіти, науково-педагогічних працівників та слухачів, та як це може забезпечити формування цифрового освітнього простору (ЦОП).

Вбачається потреба технологічно модернізувати освітню інфраструктуру закладу післядипломної освіти (ЗПО), інтегрувати цифрові

технології (ЦТ) та створити умови ефективного управління освітнім процесом. Адже післядипломна освіта України з 2022 р. продовжує зіштовхуватися із соціально-економічними проблемами. Водночас, коли спостерігається найвищий рівень вимушеного переміщення громадян України, переміщені педагоги наштовхуються на відсутність можливостей підвищення кваліфікації. Відповіддю на цей виклик є підвищення зосередження на довгострокових рішеннях – необхідно перейти до оцифрування освітнього простору та «окреслення» його меж.

Нині вже не можна розглядати освітній простір ЗПО лише як його фізичний простір, необхідно приділити увагу його цифровому двійнику, в основі якого формується цифрове навчальне середовище наступного покоління (Next Generation Digital Learning Environment, NGDLE) з усіма необхідними складниками [1]. При цьому слід усвідомлювати, що його можуть відвідувати всі бажаючі, так само, як і фізичний простір. Цифровий освітній простір уможливує нові форми надання знань, включно з новими учасниками за межами закладу освіти. Саме тому процес формування цифрового простору на сьогодні пропонуємо ставити на перше місце у боротьбі за якість надання освітніх послуг. Слід зауважити, що організаційно існує не один ЦОП, їх безліч, вони часто перетинаються з гібридними та фізичними просторами інших закладів освіти та особистими ЦОП учасників освітнього процесу. Величезна кількість цифрових ресурсів, які є в розпорядженні педагогів, приводить до зміни їх ролі. Педагоги вже нині стають фасилітаторами цифрових ресурсів, більше уваги приділяють практиці та діагностуванню й моніторингу діяльності слухачів з використанням ЦТ, тим самим утворюючи особистий ЦОП. Цифрові простори можуть виглядати по-різному для кожного закладу освіти чи учасника освітнього процесу, але в їх основі, апріорі знаходяться веб-сайти. Безумовно, продуманий підхід до розроблювання ЦОП, повинен включати вже наявні робочі місця та інструментарій для керівників та всіх, хто навчає та тих, хто навчається.

Крім того, заклади освіти, окреслюючи межі своїх цифрових просторів, повинні знаходити цінність і значимість соціальних мереж, де практично всі учасники освітнього процесу вже мають свій ресурс. Різноманіття складників цифрового простору закладу освіти у поєднанні з соціальними мережами (просторами) буде утворювати переконливий цифровий меланж, який буде зміцнювати освітні взаємозв'язки (див. рис. 1).

Поєднання двосторонніх цифрових освітніх просторів (закладу освіти та учасника освітнього процесу) з традиційним фізичним простором ЗПО може сформувати багатовимірний підхід до того, як прос-

тори використовуються для викладання та навчання, та створить умови для нового сучасного просторового освітнього ландшафту післядипломної освіти.

Як створюється цифровий освітній простір ЗПО? У цьому процесі ми пропонуємо виокремити три основні потужності:

- розвиток технічної цифрової інфраструктури;
- перерозподіл ролей між педагогами та слухачами із впровадженням нових форм організації освітнього процесу;
- подолання фізичних та інституційних меж – взаємодія з широким суспільством.

Рис. 1. Цифровий освітній простір закладу освіти

Відповідно, у реалізації задуму виокремлюють три основоположні напрями:

1. Розроблення інфраструктури з метою покращення взаємозв'язків задля результативної співпраці.
2. Формування основ співпраці – створення платформи для забезпечення комунікацій: педагогів зі слухачами, педагогів з колегами та адміністрації з педагогами.
3. Забезпечення безпеки діяльності закладу післядипломної освіти.

Так, зокрема в Центральному інституті післядипломної освіти (ЦПО) цифровий освітній простір включає:

- офіційний сайт інституту (<http://umo.edu.ua/institutes/cippo>);
- кафедри (менеджменту освіти та права; психології управління; філософії і освіти дорослих; професійної та вищої освіти; відкритих освітніх систем та інформаційно-комунікаційних технологій);

відділ науково-методичного забезпечення відкритої освіти (НМЗВО); навчальний відділ;

– сайт Українського відкритого університету післядипломної освіти (УВУПО) – цифрового двійника ЦПО (<https://uvu.org.ua/>);

• кафедри (управління освітою; психології; цифрових технологій; андрагогіки; професійної та вищої освіти; НУШ; природничих предметів; гуманітарних предметів);

• цифрові ресурси організації освітнього процесу: освітнє середовище УВУПО (<http://uvupo.ues.net.ua/index.php/ua/>); освітнє середовище ЦПО (<http://dist.ues.net.ua/index.php/ua/>); наукова Веб-бібліотека (<https://uvu.org.ua/web-biblioteka-tsipo/>); відділ НМЗВО (<https://uvu.org.ua/viddil-naukovo-metodychnoho-zabezpechennia-vidkrytoi-osvity/>);

• інформаційно-консультаційний центр організації дистанційного навчання (<https://uvu.org.ua/ikcodn/>) (надання консультацій 7×24; організація навчання (формальна/неформальна освіта); організація вебінарів, семінарів, конференцій; індивідуальна робота із учасниками освітнього процесу);

• цифрові ресурси для відеозустрічей (<https://bbb.uem.edu.ua/b/>);

– додатки Google (Gmail, Calendar, Drive, Sites, Tube та ін. (<https://www.google.com.ua/>);

– апаратне та програмне цифрове забезпечення діяльності науково-педагогічних працівників ЦПО;

– сторінки в соцмережах (<https://www.facebook.com/uvupo/>);

– особисті цифрові простори учасників освітнього процесу (ПК, особистий сайт, сторінка в соціальних мережах, сторінка на сайті ЦПО, сторінка на сайті УВУПО тощо).

У цій ініціативі в ЦПО, як показано, створено дві основні веб-платформи для успішної реалізації освітнього процесу. Окреслення цифрового освітнього простору ЗПО полягає в розширенні охоплення всіх категорій слухачів по всій країні та за межами нашої держави. Зазначена структура ЦОП, враховуючи швидкість, з якою розвиваються ЦТ, свідчить про те, що післядипломна освіта в Україні розпочала повну цифрову трансформацію.

Заклади освіти повинні визнавати, що використання пристроїв чи просто підключення до Інтернету недостатньо, адже можливість якісного викладання та навчання учасників освітнього процесу забезпечується за умови створення відкритої екосистеми NGDLE, яка буде забезпечувати [1]:

– безперерйну інтеграцію і сумісність різних засобів навчання;

– заохочення та підтримку персоналізації і співпраці для всіх користувачів;

- доступність та універсальний дизайн для всіх користувачів;
- інструменти, необхідні для аналізу адміністрацією та викладачами відомостей про курси й суб'єкти освітнього процесу;
- відстеження особистих результатів навчання.

Література

1. Сорочан Т. Цифровий близнюк закладу післядипломної освіти як екосистема професійного розвитку / Т. Сорочан, Л. Карташова, А. Гуржій // Неперервна професійна освіта: теорія і практика. Педагогічні науки. – 2021. – Вип. № 4 (69). – URL: <https://doi.org/10.28925/1609-8595.2021.4.4>
2. Карташова Л. А. Антикризовий менеджмент підвищення кваліфікації / Л. А. Карташова, М. О. Кириченко & Т. М. Сорочан // Вісник Національної академії педагогічних наук України. – 2020. – № 2 (1). – DOI: <https://doi.org/10.37472/2707-305X-2020-2-1-7-93>.
3. Сорочан Т. Управління якістю освітніх послуг у відкритому університеті / Т. Сорочан // Social and Economic Aspects of Education in Modern Society. Proceedings of the XXV International Scientific and Practical Conference: Social and Economic Aspects of Education in Modern Society (January 25, 2021, Warsaw, Poland). – Warsaw : RS Global, 2021. – С. 22–29. – DOI: https://doi.org/10.31435/rsglobal_conf/25012021/7356.